

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2210/2020
15.12.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Гордане Комненић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ сви из ..., чији је пуномоћник Марија Вучковић, адвокат из ..., против тужених Опште болнице Суботица, чији је пуномоћник Војислав Мишчевић, адвокат из ..., ГГ из ..., чији је пуномоћник Олга Радичевић Видаковић Хаднађ, адвокат из ..., ДД из ..., чији је пуномоћник Светозар Добросављевић, адвокат из ..., ЂЂ из ..., чији је пуномоћник Славко Петрић, адвокат из ... и ЕЕ из ..., чији је пуномоћник Владимир Вигњевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене Опште болнице Суботица, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 5461/18 од 17.10.2019. године, у седници од 15.12.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене Опште болнице Суботица, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 5461/18 од 17.10.2019. године, исправљене решењем под истим бројем од 12.12.2019. године, у делу којим је преиначена пресуда Основног суда у Суботици П 943/2016 од 26.09.2018. године.

У преосталом делу, **НЕ ПРИХВАТА СЕ ОДЛУЧИВАЊЕ** о ревизији као изузетно дозвољеној и **ОДБАЦУЈЕ СЕ** као недозвољена ревизија тужене Опште болнице Суботица.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици П 943/2016 од 26.09.2018. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев. Ставом другим изреке тужени су обавезани да тужиоцу АА солидарно накнаде штету због смрти блиског сродника и то на име претрпљеног душевног бола због смрти супруге 200.000,00 динара, на име материјалне штете у виду трошкова лечења 3.000 евра у динарској противвредности, на име трошкова куповине гробнице 150 евра у динарској противвредности, на име трошкова сахране 112.100,00 динара, на име трошкова помена 85.000,00 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, и на име накнаде штете за трошкове надгробног споменика 210.000,00 динара са законском затезном каматом на износ од 100.000,00 динара од 05.03.2004. године до исплате и на износ од 110.000,00 динара од 13.10.2016. године до исплате. Ставом трећим изреке тужени су обавезани да тужиоцу ББ солидарно накнаде нематеријалну штету за претрпљени душевни бол због

смрти мајке у износу од 200.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом четвртим изреке тужени су обавезани да тужиљи солидарно накнаде нематеријалну штету за претрпљени душевни бол због смрти мајке у износу од 200.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом петим изреке тужени су обавезани да тужиоцима солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 301.939,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, а захтев за исплату законске затезне камате од пресуђења до извршности пресуде је одбијен. Ставом шестим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца за накнаду нематеријалне штете преко досуђених износа, као и тужбени захтев тужиоца АА за накнаду материјалне штете преко досуђених износа са припадајућом законском затезном каматом.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 5461/18 од 17.10.2019. године, која је исправљена решењем под истим бројем од 12.12.2019. године, ставом првим изреке преиначена је првостепена пресуда у делу става шестог изреке и у делу одлуке о трошковима парничног поступка, тако што је тужена Општа болница Суботица обавезана да тужиоцима накнади нематеријалну штету за претрпљене душевне болове због смрти блиског сродника у износу од још по 800.000,00 динара, укупно сваком тужиоцу по 1.000.000,00 динара, са законском затезном каматом од 26.08.2018. године до исплате, и да на име накнаде трошкова првостепеног поступка тужиоцима исплати поред досуђеног износа још 97.146,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. У односу на тужене ДД и ЕЕ, одбијен је тужбени захтев сих тужилаца за накнаду материјалне и нематеријалне штете, као и накнаду трошкова парничног поступка. Тужиоци су обавезани да ДД и ЕЕ накнаде трошкове првостепеног поступка у износу од по 237.665,00 динара. Првостепена пресуда је потврђена у усвајајућем делу одлуке о тужбеном захтеву и о трошковима првостепеног поступка у односу на тужену Општу болницу Суботица и у преосталом одбијајућем делу одлуке о тужбеном захтеву у односу на тужене ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ. Ставом другим изреке тужена Општа болница Суботица обавезана је да тужиоцима накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 154.600,00 динара. Ставом трећим изреке тужиоци су обавезани да туженом ДД накнаде трошкове жалбеног поступка у износу од 133.898,00 динара.

Против другостепене пресуде, тужена Општа болница Суботица благовремено је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао другостепену пресуду у преиначујућем делу, у смислу чл. 408. и 403. став 2. тачка 2. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП и утврдио да је ревизија тужене неоснована. У преосталом делу, ревизија тужене није дозвољена.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Наводима ревизије указује се на битну повреду поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП због које се ревизија не може поднети, према члану 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, супруга и мајка тужилаца ЖЖ преминула је због неадекватног лечења у туженој Општој болници Суботица, у којој је боравила у периоду од 08.10. до 13.10.2003. године. У њеном лечењу су учествовали лекари,

такође тужени у овој парници. Сродница тужилаца премештена је из Опште болнице у Суботици на ВМА у Београду 13.10.2003. године, где је преминула 15.10.2003. године када је имала 48 година. Поводом смрти сроднице тужилаца, због пропуста у њеном лечењу, вођен је кривични поступак против лекара, тужених у овој парници, у коме су правоснажном пресудом Основног суда у Суботици К 176/14 од 11.06.2015. године сви оглашени кривим због неподобног начина лечења, односно несавесног поступања при пружању лекарске помоћи. Због несавесног поступања при пружању лекарске помоћи, дошло је до погоршања њеног здравственог стања у виду појаве опекотинског и септичког шока, акутног респираторног дистрес синдрома, сепсе и тешке ткивне хипоперфузије, након чега је са одељења за реанимацију тужене Опште болнице Суботица пребачена на Клинику за пластичну хирургију и опекотине ВМА у Београду, где је 15.10.2003. године преминула. Лекари који су учествовали у њеном лечењу, овде тужени, осуђени су за кривично дело тешко дело против здравља људи из члана 135. став 4. у вези члана 126. став 3. у вези става 1. Кривичног закона РС, а тужилац АА је упућен да у парници остварује имовинско-правни захтев. Првостепена кривична пресуда преиначена је пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж 1287/15 само у погледу кривичне санкције. У кривичној пресуди детаљно је описан начин поступања и сви пропусти тужених лекара супротни релевантним медицинским правилима и процедурама, као и узрочна веза између пропуста тужених лекара и насталих последица у виду погоршања здравственог стања, што је довело до смрти блиске сроднице тужилаца.

Из овако утврђеног чињеничног стања произилази да је тужена Општа болница Суботица у обавези да тужиоцима накнади нематеријалну штету, у смислу чл. 170. став 1. и 171. став 1. Закона о облигационим односима – ЗОО, поред износа досуђених првостепеном пресудом сваком од тужилаца још по 800.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом на име нематеријалне штете за душевне болове због смрти блиског сродника. Овако досуђени износи у складу су са интензитетом претрпљених душевних болова тужилаца због смрти супруге и мајке, одговарају значају повређеног добра и циљу коме ова накнада тежи, у смислу члана 200. ЗОО, па се ревизијом тужене неосновано указује да је тужиоцима досуђен неадекватан износ на име накнаде нематеријалне штете. Није од значаја то што су тужени лекари правоснажном кривичном пресудом оглашени кривим за кривично дело тешко дело против здравља људи, јер из кривичне пресуде произилази да су кривична дела за која су осуђени учинили свесним нехатом, односно да штета није проузрокована намерно, па нема места примени одредбе члана 170. став 2. ЗОО, како то правилно закључује другостепени суд, у делу пресуде којим је првостепена пресуда преиначена и одбијен тужбени захтев тужилаца да се тужени др ДД и др ЕЕ солидарно са туженом болницом обавезу на накнаду штете.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

Ревизија тужене Опште Болнице Суботица није дозвољена у делу којим се побија део другостепене пресуде којим је потврђена првостепена пресуда у делу којим је тужена обавезана на накнаду нематеријалне штете у износу по 200.000,00 динара за сваког од тужилаца и накнаду материјалне штете у износу од 3.150 евра у динарској противвредности и 407.100,00 динара. Овај износ је очигледно испод ревизијског цензуса од 40.000 евра у динарској противвредности из члана 403. став 3. ЗПП. Нема ни законских услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, у смислу

члана 404. став 1. ЗПП, јер супротно ревизијским наводима нема потребе за уједначавањем судске праксе и разматрањем правних питања од општег интереса, као ни осталих законских разлога за изузетну дозвољеност ревизије.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић